

en voldsom oplevelse for hver og en, der modtager en sådan besked. Mange spørgsmål rejser sig, og derfor skal patienten og de pårørende have god information og god vejledning under hele forløbet – ikke bare om undersøgelser og resultater, men om hele kræftforløbet. Patienten skal kunne stille spørgsmål og modtage klare svar, og patienten skal opleve et gennemskueligt forløb.

Høj kvalitet, klar besked og hurtige forløb er nøglen til at få os til at kunne rykke på hele kræftområdet. Og det er det, der ligger i den proces, som er sat i gang, og i hele den proces og hele det virkefelt, der nu er implementeret ude i hele det danske sundhedsvæsen. Kræftens Bekæmpelse med formand Frede Olesen i spidsen har for nylig udtalt, at dansk kræftbehandling er på vej ind i verdensklasse. Og jeg synes, at det udsagn taler for, at de nye fremskridt ikke mindst skyldes den massive indsats på området, og at sundhedsvæsenet dygtigt har implementeret det, der er sat i værk, og dermed har kunnet vise de gode resultater.

Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at alt er rosenrødt. Nej, tværtimod. Desværre møder vi jo sikkert alle i det daglige mennesker, som kan berette om, hvordan deres kræftsygdom har udviklet sig i en mindre positiv retning, og om behandlingsforløb, som ikke har været helt optimale. Derfor skal vi ikke slække på fokus, men fortsætte med at holde øje med hele kræftområdet og også betænde nye veje, eksempelvis i forhold til forskning.

Indimellem hører vi jo bl.a. om, hvordan udenlandske læger arbejder med nye behandlingsformer, som giver gode resultater. Derfor vil jeg gerne fra Venstres side appellere til, at vi ikke sætter skotter op om Danmark, men suger viden til os og udvikler det second opinion-projekt, som vi også har fået implementeret i Danmark, og som har vist nogle rigtig gode resultater. Vi skal nemlig sørge for også fremadrettet at få implementeret nye behandlingsformer i vores faste behandlingsprogrammer.

Jeg vil ligeledes appellere til, at systemet udviser den største fleksibilitet. Jeg kan godt forstå en dansker, der rejser til eksempelvis Frankfurt, når beskeden er: Vi kan desværre ikke hjælpe dig mere. Men vi må ikke lade patienten i stikken. Vi må ikke være kolde og kyniske ved at meddele, at vedkommende så ikke kan indgå i et dansk behandlingssystem. Der skal være et tilbud, som den pågældende kan henvende sig til. Der skal være vejledning, der skal være råd-

givning, og der skal altid være mulighed for at kunne få hjælp. Det skylder vi alle patienter.

Den gode udvikling i den danske kræftbehandling skal fortsætte, og ny viden og nye behandlingsmetoder skal afprøves og implementeres. Det skylder vi hinanden. Det skylder vi alle.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Venstres ordfører. Og så er det fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 16:35

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det danske sundhedsvæsen er igennem generationer bygget op om princippet om fri og lige adgang til behandling og forventningen om, at kvaliteten af behandlingerne på de danske sygehuse kan måle sig med kvaliteten på de bedste sygehuse i verden. Pensionist, arbejdsløs eller direktør – vi skal alle have samme ret til gratis behandling af høj kvalitet. Det er Socialdemokraternes grundlæggende sundhedspolitik. Patienter med livstruende sygdomme, ikke kun kræft, skal prioriteres højest.

Sundhedsvæsenet er i disse år under stort pres for at levere akut behandling til hjerte- og kræftpatienter, og alligevel halter det mange steder. I medierne bringes der historier om 15.000-20.000 hjertepatienter, der står på venteliste; nogle venter næsten et år. Vi hører også om patienter med brystkræft, som kun via adgang til private sygehuse og indædt kamp mod systemet får akut behandling. Jeg kender selv til en af dem og ved også, at andre her kender nogle stykker.

Det er ikke så mærkeligt, at de svageste kræftpatienter ikke altid får kæmpet sig til den akutte behandling, som Socialdemokratiet mener at de har krav på. Vi kæmpede hårdt for at få den akutte behandling i foråret og sommeren 2007, og vi stoppede ikke og helmede ikke, før Anders Fogh Rasmussen, tidligere statsminister, kom hjem og dikterede, at vi skulle have akut behandling i Danmark. Det var et kvantespring, som Dansk Folkeparti også benævnte det.

Selv om ventetiderne på de diagnoser, der nu er omfattet af pakkeforløb, tyder på at være for nedadgående, er der jo fortsat ventetider for de mange patienter, der ikke kan komme ind i et pakkeforløb – det gælder f.eks. mange af dem, der har lungekræft – og ikke alle steder er pakkeforløbene fuldt igangsat. En af årsagerne til